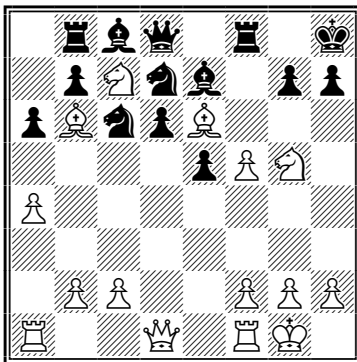

Soms lijkt schaken op judo

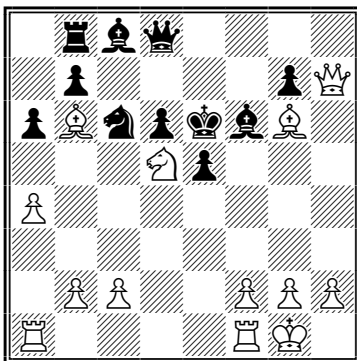
Ad Bruijns is niet te stoppen en stormt op de winst in de eerste manche van de interne competitie af. Vorige week won hij niet zomaar van zijn tegenstander Toon de Rooij; hij verpletterde hem. Dat wordt duidelijk als u kijkt naar de volgende stelling, waarin Ad Bruijns wit had en die ontstond na 1.e4,c5 2.Pf3,d6 3.d4,cxd4 4.Pxd4,a6 5.a4,e5 6.Pf3,Le7 7.Pc3,Pf6 8.Le2,O-O 9.O-O,Pc6 10.Le3,Pd7 11.Pd5,f5 12.exf5,Pf6 13.Lb6!,Dd7 14.Pc7!,Tb8 15.Lc4+,Kh8 16.Le6!,Dd8 17.Pg5,Pd7

Ad Bruijns heeft Toon de Rooij hier in de houdgreep. Schaken lijkt soms net judo. Alleen is bij een judo-wedstrijd het duel beslist als de één de ander in de houdgreep heeft, terwijl je bij schaken dan nog even de beslissende klap moet toebrengen. Dat vereist vaak de nodige creativiteit. Dat is aan Ad wel besteed: hij maakt het uit met een prachtig schijnoffer:

18.Pg5xh7!!!

Zwart mag het paard niet terugslaan, want dan is het meteen mat met 19.Dh5. Maar wat moet wit dan, want ook als zwart niet hapt komt die dame straks op h5? Toon ziet geen andere uitweg dan 18...,Txf5. Blinde paniek? Geenszins, want ook schaakprogramma Fritz adviseerde in deze stelling die zet! Het baat zwart echter niet, want wit kan geforceerd en Ad laat die kans niet liggen: 19.Lxf4,Pf6 20.Pxf6,Lxf6 en er zitten nu al verschillende geforceerde matvoeringen in. Ad koos voor 20.Dh5+,Kg8 21.Dh7+,... (Nog sneller mat is 22.Pe6,Dd7 23.Lh7+,Kh8 24.Lg6+,Kg8 25.Dh7 mat) 21...,Kf7 22.Lg6+,Ke7 23.Pd5+,Ke6 en nu ontstaat een stelling die zou kunnen staan in Toons eigen probleemrubriek in het clubblad.

Leuke opgave voor de lezers: wit geeft mat in 2. De stelling kwam trouwens nooit op het bord, omdat Toon na de 23e zet al wijselijk had opgegeven.

Ook de andere partijen barstten weer van strijd en spanning. In één geval leidde dat tot een remise. Wim Soeters en John van Helden belandden in een eindspel met ongelijke lopers en evenveel pionnen dat echt helemaal remise was. Ook Ab Witkamp en Louis van Mechelen kregen na een lange strijd, waarin Louis wederom aantoonde in topvorm te zijn, een eindspel met ongelijke lopers op het bord, maar Ab had wel 2 pionnen meer en dat waren bovendien nog ver opgerukte verbonden vrijpionnen. Hier viel voor Louis geen halfje meer uit te halen en Ab won dan ook. Ook Jan van Mechelen en Joost Asselbergs kregen na een goede partij van twee kanten een eindspel op het bord en wel een toreneindspel, waarin Joost een pionnetje meer had. Nadat diep in het eindspel beiden wat kansen lieten liggen om de partij in hun voordeel te beslissen (niet zo gek na bijna 3 uur intensieve concentratie) ging de winst toch naar degene die steeds wat beter had gestaan, namelijk Joost.

Kees van Hogeloon won tegen Ger van Aalst een stuk en won de partij. Jan Konings deed hetzelfde tegen Albert Wittkampf en Chris Bakker maakte Cor Lazeroms een stuk afhandig en streek zo de winst op. Als het hier zo staat klinkt het allemaal heel simpel, maar in alledrie de gevallen ging daar wel een heel verhaal aan vooraf. Over elke partij valt wel een boek te schrijven, maar laten we dat nu maar even niet doen.

Alle uitslagen op een rijtje:

Ad Bruijns – Toon de Rooij 1 – 0

Ab Witkamp – Louis van Mechelen 1 – 0

Jan van Mechelen – Joost Asselbergs 0 – 1

Wim Soeters – John van Helden ½ - ½

Ger van Aalst – Kees van Hogeloon 0 – 1

Cor Lazeroms – Chris Bakker 0 – 1

Jan Konings – Albert Wittkampf 1 – 0

Stand aan kop:

1. Ad Bruijns 131
2. Ab Witkamp 103
3. Toon de Rooij 78
4. Joost Asselbergs 71
5. Jan van Mechelen 63
6. Wim Soeters 61½
7. John van Helden 58
8. Kees van Hogeloon 57
9. Matti Hurkmans 56
10. Louis van Mechelen 54

Dit stukje is ook na te lezen op internet op <http://eeuwigschaak.nbsb.org/> onder de rubriek “Check This Out”.